

N:o 28.

Af Herr Sven Andersson: Om tillägg till 13 § i konkurslagen.

Enligt 12 § i gällande konkurslag skall konkurs anses börjad den dag ansökning derom ingifven är, der konkurs på den ansökning följer.

I 13 § stadgas, att, om lös egendom är före konkursens början utmätt, men ej försåld, Konungens Befallningshafvandes eller utmätningmans befattning skall dermed upphöra.

Efter hvad erfarenheten visat hafva, i synnerhet på landsbygden, dessa föreskrifter blifvit af vederbörande exekutorer på olika sätt tillämpade. På ena stället har den åsigt gjort sig gällande, att, sedan ansökning af borgenär blifvit ingifven om gäldenärs försättande i konkurstillstånd, utmätningssman ansett sig böra genast upphöra med exekutiva åtgärder beträffande sådan gäldenärs egendom, under det å andra sidan förfäktas den rättssats, att af borgenär ingifven konkursansökan å gäldenär icke anses böra leda till inställelse af utmätning eller försäljning af dennes utmäta gods, förrän ådagalagdt blifvit, att konkurs på ansökningen följer. Den i detta hänseende rådande osäkerhet måste utan tvifvel böra på lagstiftningens väg afhjelpas, synnerligen då med nästa års början träder i kraft den af Konung och Riksdag antagna nya utsökningslag, hvilken förutsätter en snabbare exekution och i sammanhang dermed kräver tydliga föreskrifter, att lända till efterrättelse ej blott för de tjenstemän, som skola handhafva utsökningsväsendet, utan äfven för den stora allmänhet, som är beroende af lagens rigtiga tillämpande.

Utgående från den principen, att fordringsegarens rätt att under vissa omständigheter yrka gäldenärs försättande i konkurstillstånd icke bör kunna till sin verkan omintetgöras af annan borgenär, därför att denne, utan att för öfrigt ega pant-rätt eller förmånsrätt i gäldenärs gods, händelsevis är försedd med laga kraft egande dom eller utslag, som under vanliga förhållanden berättigar till utmätning, tillåter

jag mig föreslå, att till sista punkten uti 13 § af konkurslagen må fogas följande tillägg:

Har borgenär sökt konkurs å gäldenär, förblifve försäljningsåtgärden hvilande, intill dess sig visat, huruvida konkurs på ansökningen följer.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 16 Januari 1878.

Sven Andersson,
från Norra Luggude.

Häruti instämmer

P. A. Hellgrén.

N:o 29.

*Af Herr L. J. Larsson: Om ändring af 26 kap. 4 §
Byggningsbalken.*

Under åberopande af de skäl, som vid flera föregående riksdagar blifvit anförda, och med särskildt afseende fästadt å hvad Lag-Utskottet i sitt utlåtande N:o 7 sistlidne riksdag hemställt i fråga om förändring af 26 kap. 4 § Byggningsbalken, tillåter jag mig nu framlägga detta Lag-Utskottets förslag till Riksdagens beprövande, och föreslår sålunda:

att Riksdagen ville för sin del besluta en förordning angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfångelse, så lydande:

Med ändring af hvad 26 kap. 4 § Byggningsbalken och särskilda författningar stadga angående skyldighet att deltaga i